

ASPECTE PRIMITIVE ALE FILOSOFIEI GERONTOLOGIEI

4. Asupra functiilor si dependentelor dintre sistemele organismului

Care este semnificatia respiratiei? Este o schimb gazos, prin expiratie si inspiratie, cu mediul extern. Care este sensul rolului sistemului circulator sanguin? Pare a fi ultra clar: sa transporte sangele prin intreaga retea de vase. Datorita unei conexiuni intre digestie si sange, aceasta circulatie are ca o consecinta deasemenea si alimentarea. Adica, alimentarea naturala implica cooperarea a doua subsisteme. Datorita conexiunii dintre sange si gaze, la nivelul plamanilor, circulatia sangelui poate furniza oxigen si exhala CO₂. Ce este sistemul digestiv, intr-un sens fundamental? Este un sistem deschis care proceseaza si elimina materie. El ia materie din mediul extern doar cu ajutorul sistemelor neuronal si muscular. Sistemul neuronal este un sistem care, pe de o parte converteste, codeaza, si proceseaza multe tipuri de stimuli externi, iar pe de alta parte controleaza alte sisteme ale organismului (controleaza miscarea, sistemul gazos, circulatia sanguina etc.). Additional, sistemele hormonale pot influenta aproape toate celelalte sisteme. Sistemul imunitar are ca principale caracteristici identificarea si combaterea factorilor infectiosi. Acum, sunt evidente conexiunile si dependentele care sunt intre partile sistemice ale intregului organism. Ce importanta poate avea aceasta in explicatia imbatranirii? Este cert ca, exista o microimbatranire paralela sincronica, la nivel intracelular, datorita conditiilor generale ale imbatranirii. Dar, daca diferitele retele celulare au rate diferite de imbatranire, au traiectorii diferite ale imbatranirii, unele retele celulare vor imbatrani mai repede decat altele; si din cauza conexiunilor si dependentelor dintre retelele celulare, aceasta va influenta/contribui la imbatranirea 'intrinseca' a celorlalte sisteme celulare. Pentru instantiere, sufera multe miscroschimbari cu caracter senescent care au printre alte consecinte deasemenea o diminuare vitezei de transmisie a semnalului electric si a vitezei de raspuns. Adica, unele microschimbari la nivel celular pot emerge intr-o diminuare a unor parametri functionali. Aceste diminuari functionale sincronice emerg in anumite diminuari la nivelul marilor capacitati cognitive si de control ale sistemului neuronal. Dar, aceasta nu este suficient pentru o explicatie completa a imbatranirii, deoarece in additie la inducerii generali ai imbatranirii, imbatranirea altor sisteme (respirator, circulator, imunitar, hormonal etc.) contribuie deasemenea la imbatranirea sistemului neuronal. Astfel, o insuficienta cantitate de glucoza, oxigen etc. poate modula rata mortii neuronale. Adica, aceste schimbari datorita altor sisteme moduleaza unii parametri ai sistemului neuronal ca un intreg. De aceea, additional microschimbarilor fundamentale comune de la nivelul celular, dependentele dintre sistemele celulare cresc imbatranirea la nivelul fiecarui sistem particular. Pentru instantiere, cunoscand influenta unor hormoni (ex., estrogeni sau testosteron) asupra cognitiei (memoriei), imbatranirea sistemului hormonal, prin diminuarea productiei lui,

va contribui deasemenea la imbatranirea memoriei. Dar, pot fi influente top->down in imbatranire.

5. Continuturi explicative abstracte despre imbatranire

Ce este imbatranirea? La nivelul comportamental este o schimbare negativa. Adica, implica diminuarea capacitatilor sau performantelor capacitatilor organismului. Aceasta diminuare reprezinta un efect complex. Imbatranirea emerge partial din microschimbari generale si partial datorita interdependentei dintre subsistemele organismului. Pentru instantiere, un mod de viata neantelept poate promova indirect imbatranirea. Adica, exista o cauzalitate sau dependenta

bidirectionala

in imbatranire, desi forma majora a directiei cauzalitatii in imbatranire pare sa fie botom->up. Exista, deasemenea, o interdependenta intre diferitele

subsisteme tisulare ale organismului. Si aceasta poate promova/contribui la imbatranirea unor subsisteme tisulare, cand alte subsisteme de care ele depind partial sufera anumite schimbari rele din punct de vedere structural, cantitativ, calitativ. De exemplu, sistemul neuronal are o nevoie de o

suficienta cantitate de glucoza si oxigen, depinzand, deaceea, intr-o anumita masura de sistemele

digestiv, respiratoriu, si sanguin. Deaceea exista atat o serialitate cat si o paralelitate in imbatranire. Paralelitatea este datorita senescentei celulare sincrone. Serialitatea se datoreaza dependentelor care exista intre anumite sisteme tisulare. Exista p dependenta intre alimentatie, digestie, metabolism, circulatie sanguina, respiratie, imunitate, cognitie, si

controlul

neuronal

inconstient.

Imbatranirea nu este o

"moarte inceata". Ea nu progresa analog cu scurgerea boabelor de nisip intr-o clepsidra. Sigur, celulele care compun organismul pot fi comparate cu boabele de nisip.

Si, intr-adevar, imbatranirea este deasemenea si datorita pierderilor celulare. Putem gandi abstract

organismul ca un intreg compus din multe parti. Cei mai mici subintregi ai organismului uman par a fi celulele. Finalitatea care o reprezinta moartea nu este identica cu moartea ultimei celule a organismului. Se pare ca schimbarile calitative si cantitative sunt cauzele fundamentale ale imbatranirii, dar acestea pot sa nu fie primele cauze ale imbatranirii.

Pentru ilustrare, destructia sistemului muscular poate fi modulata de o supreactivitate comandata sistemul nervos constient. Este clar ca, arhitectura vietii atat la nivelul organismului complex cat si la nivelul unicelular nu este proprie vietii infinite. Toate partile subcelulare sufera schimbari in imbatranire. Dar, toate acestea sunt facute posibile intr-o mare masura de vulnerabilitatea unor structuri fundamentale. Puterea manipularii imbatranirii implica puterea mentinerii sau reantoineririi starii intregului organism la acei parametri care sunt caracteristici tineretii. Si, aceasta presupune puterea manipularii unor

evenimente fundamentale ca leziunile (rupturi chimice), incrucisarile intermoleculare, placile (neurite), pierderile (capetelor telomerice) si unele dezechilibre. Ideea mea fundamentala este ca, imbatranirea umana nu poate fi eradicata fara puterea mentinerii (stabilizarii) sau reantocarcerii

celulelor

la anumiti parametri cantitativi si calitativi optimi; si, aceasta nu se poate realiza fara manipularea evenimentelor-cauze originare fundamentale. Noi incepem sa intelegem intr-o anumita masura sensul fundamental al imbatranirii:este o diminuare crescatoare a capacitatilor si performantelor comportale ce emerge din multiple schimbari negative (pierderi), leziuni,(micro

rupturi), deformari structurale (incalcituri), impuritati structurale, sedimentari, legaturi rele, dezechilibre compozitionale etc.; o succesiune de schimbari diminutive functionale

globale care emerg prin multiple subschimbari.

Dar, acum este nevoie de o actiune stiintifica importanta in sensul manipularii acestor fenotipuri fundamentale. Aceste fenotipuri difera in functie de diferite apartenente tisulare. Adica, fiecare fenotip trebuie studiat in particular. Manipularea

unui

fenotip fundamental

reclama cunoasterea originii lui si a conditiilor sub care el devine real. Este o mare nevoie de un ajutor venind din partea

chimiei,

tehnologiei, si a mintilor inovative, in acest sens. Este o mare nevoie de o putere de control a cauzelor si a conditiilor originare ale imbatranirii. Stiinta intelegerii imbatranirii progresa continuu, dar stiinta controlului imbatranirii trebuie dezvoltata si ghidata intr-un sens ultraimportant: inspre diminuarea onto-logicii (necesitatii) mortii si imbatranirii. Speranta fundamentala a inteligentei este ca imbatranirea nu este absolut necesara.

6. CONSIDERATII FINALE

...De la începutul biotimpului, a fost un razboi între viața și moarte. Din acest război, viața n-a putut supraviețui, indiferent cât de puternică și/sau inteligentă (deceptiv) a fost altfel decât prin reproducere. Astfel, a emers dogma morții prin imbatranire. Războiul încă continuă. Și va continua până când și indivizii umani vor învinge. Cel mai puternic servanț al morții este imbatranirea. Imbatranirea a ucis și ucide copii, frații, părinții, și prietenii noștri. Imbatranirea ne conduce, în final, să ne închine morții. Pot exista conflicte internaționale orientate spre castiguri temporale finite. Oamenii seucid reciproc fără să vadă inamicul lor fundamental comun: imbatranirea. Imbatranirea este cel mai mare ucigaș care a existat și există până acum, ca majoritatea oamenilor care au trăit până acum au murit datorită imbatranirii. Imbatranirea nu vede culori, națiuni, religii, specii, morale, sexe, ierarhii sociale etc. Trebuie, deci, să ne alieăm și să coordonăm inteligențele noastre spre combaterea imbatranirii și spre creșterea aspectelor calității vieții (morală, politică, știință, educația, arta, economia etc.) noastre individuale și sociale. Despre

intelepciune, eu consider ca, ea elimina inteligenta imorala si/sau amorala. Putem concepe tactici si strategii imorale ultracomplexe ascunse dupa aparente morale si legale. Putem concepe un lider X castigandu-ne adeziunea-votul impotriva competitorului sau Y cu ajutorul contributiv al unor capacitati retorico-deceptive si de control egoist al mintii; putem realiza ulterior ca castigatorul ne poate ajuta mult mai putin decat ratatul; adica, primul a castigat prin capacitati-superioritati manipulative si/sau deceptive care l-au ajutat pe el dar pe noi ne ajuta mai putin. Cand vom fi inselati de acest tip de lideri, vom putea rejudeca toate faptele, daca vom descoperi si adevarul si vom avea putere de judecata. Ceea ce se va intampla va depinde de noi, partial... Trebuie sa fundamentat realmente idea ca intelepciunea elimina inteligenta imorala (coruptia, partinirea, inegalitatea sanselor etc.). Chiar si mortii pot fi judecati-criticati. Planuri imorale ultra sofisticate (deceptive si/sau ucigase si/sau de furt etc), atat pe termen scurt cat si pe termen lung, atat la nivel intranational cat si la nivel international, pot reclama o coordonare inteligenta ultra specializata (prin ajutorul unor agentii, organizatii specializate). Dar aceasta inteligenta nu are o valoare sociala universală. Noi vom decide cine este mai intelept...

Egoismul personal sau national nu este propriu plasat la nivelul de cea mai inalta superioritate. Influențele imorale de controlul mintii (deceptive, inhibitive, instigative, iritative, conspirative etc.) trebuie purificate afara din competitii stiintifice, politice, si filosofice. Trebuie sa echilibram balanta. Si, intelepciunea implica capacitati stiintifice, morale, politice, si artistice fundamentale; adica, implica superioritati investigative, valorizative, critice, rationale, administrative, de control argumentativ etc.

7. Concluzie

Cu privire la corelatia sau armonia dintre filosofie, stiinta, si gerontologie, am subliniat anumite similaritati: o explicatie si explicare antireductionista, argumentand deasemenea pentru importanta dependentelor structurale, bidirectionalitatii, si deasemenea pentru proprietatile emergente. Dar, maimult decat atat, am vrut sa rationalizez relatiile dintre aceste domenii umane si sa ordonez relatia lor cu un ideal fundamental mai inalt. Noi putem corela progresul in cantitatea (ceea ce implica si securitatea) si calitatea (stiinta, politica, morala, arta, economia) cu progresul in intelepciune. Sigur, calitatea vietii este functie de superioritatea ei structurala si arhitecturala, in special a sistemului nervos. Capacitatile cognitive superioare emerg ca o functie a capacitatilor lui fundamentale de a manipula, genera, si converti fluxurile lui de cuante informationale. Si, aceasta depinde intr-o mare masura de proprietatile partilor lui si a relatiilor comunicative dintre ele. Gerontologia poate fi rational relatata atat de filosofie, care tinde catre intelepciune, si de stiinta in general. Stiinta tinde inspre o explicatie, intelegere, si cognitie exacta, economica, rationala, si adevarata a unor obiecte, fapte reale sau posibile. Gerontologie deasemenea tinde inspre o explicatie, intelegere, si cognitie a imbatranirii. Relatia dintre stiinta si gerontologie este una de la gen la specie.

Cu idealul fundamental al filosofiei este relatat deasemenea, deoarece ea este o conditie a extensiunii cantitatii vietii; si, aceasta este importanta gerontologiei. Am aparat unificarea prin convergenta frumoasa inspre

unele ideale fundamentale infinitionale, atat in filosofia, stiinta, si gerontologie. Idealul fundamental al filosofiei implica idealurile fundamentale atat ale stiintei in general cat si a gerontologiei. Mai mult, filosofia trebuie sa tinda sa ordoneze cultural si sa armonizeze rational interesele stiintifice, morale, politice, economice, si artistice. Filosofia implica atat o balanta intre unele interese cat si o ierarhizare a acelor interese. Am incercat sa mediez o mai mare proximitate, consistenta, conexiune, si integrare a acestor domenii umane, dar aceasta incercare este perfectibila, continuabila si asteapta alte incercari similare.